Krimināllieta Nr.11130052015

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Valmierā 2016.gada 16.februārī

Valmieras rajona tiesa:
tiesnese G.Krieviņa,
piedaloties prokurorei V.Zēbergai,
pasludināja spriedumu atklātā tiesas sēdē izskatītajā krimināllietā, kurā **/pers. A/, personas kods /personas kods/,** apsūdzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ izdarīja zādzību - svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, iekļūstot telpā.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts norādītos apstākļos:

/pers. A/, būdams uzaicināts uz Valmieras rajona prokuratūru pie prokurores /pers.B/ uz apsūdzības uzrādīšanu par zādzības izdarīšanu, 2015.gada 16.jūlijā ap plkst.14.20 ieradās Valmieras rajona prokuratūrā L.Paegles ielā 11, Valmierā. Kaut gan prokurora palīdze viņam teica, lai mirkli uzgaida, norādot uz krēslu prokuratūras koridorā, ka tūlīt nāks prokurore, /pers. A/, ieraudzījis, ka vaļā durvis netālu esošajam 15.kabinetam, piegāja pie kabineta durvīm, konstatējis, ka kabinetā neviena nav, ar nolūku kaut ko nozagt, iegāja kabinetā, paņēma uz galda esošo /pers. B/ piederošo telefonu „Samsung Galaxy S IV" 360 EUR vērtībā ar ielādētu maksas programmu „Automatic call recorder" 5 EUR vērtībā, kopā ar telefona maciņu, kura vērtība 15 EUR, tādā veidā nozaga svešu mantu par kopējo vērtību 380 EUR. Nozagto mobilo telefonu kopā ar maciņu /pers. A/ iznesa ārā no ēkas, noslēpa to pie koka, lai pēc apsūdzības uzrādīšanas ar mobilo telefonu kopā ar maciņu rīkotos pēc saviem ieskatiem.

Ar šādu savu rīcību /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā.

Cietusī/pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanā pieteikusi kaitējuma kompensāciju 380 *euro* (lietas 10.-11.lapa), cietusī tiesas sēdē to uzturēja un lūdza piedzīt no apsūdzētā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja un pieteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, apliecinot, ka viņam ir saprotamas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas, cietušās /pers. B/ pieteikto kompensāciju 380 *euro* apmērā atzina par pamatotu.

Iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, uzklausījusi prokurores V.Zēbergas, apsūdzētā /pers. A/ un cietušās /pers. B/ viedokļus, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, cietušās pieteikto kompensāciju apmēru atzina par pamatotu un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Vērtējot apsūdzētā /pers. A/ izdarīto darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, jo viņš izdarīja svešas mantas slepenu zādzību iekļūstot telpā.

Apsūdzētā /pers. A/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktā soda mērķa - atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, Krimināllikuma 46.pantā noteiktajiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, konstatēts, ka /pers. A/ deklarētā dzīvesvieta Strenču novads, /adrese/^{A} dz.5 (lietas 67.lapa), faktiskā dzīvesvieta pēc paša apsūdzētā teiktā ir Burtnieku novada Valmieras pagasta /adrese/, viņam ir 11 klašu izglītība, algotu darbu nestrādā, likumīga iztikas avota nav, apgādājamo nav (lietas 69.lapa), agrāk tiesāts:

2009.gada 10.februārī Valmieras rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, 55.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 60 stundām, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 mēnešiem;

2010.gada 30.jūlijā Cēsu rajona tiesā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, 175.panta trešās daļas, 50.panta pirmās daļas un 51.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 5 dienām, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu 6 mēnešiem;

2013.gada 12.novembrī Valmieras rajona tiesā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 80 stundām, 2014.gada 4.jūnijā

Cēsu rajona tiesa neizciesto piespiedu darbu aizstājusi ar brīvības atņemšanu uz 20 dienām; 2015.gada 5.februārī atbrīvots pēc soda izciešanas, sodāmība likumā noteiktā kārtībā nav dzēsta vai noņemta;

2015.gada 13.martā Cēsu rajona tiesā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, 175.panta trešās daļas, 50.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, piespiedu darbu uz 120 stundām, saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu (lietas 77.-79.lapa);

2015.gada 10.aprīlī Cēsu rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 50.panta pirmās, piektās daļas, 55.panta ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu un piespiedu darbu uz 220 stundām, 2015.gada 21.aprīlī spriedums stājies spēkā, 2015.gada 22.oktobrī Valmieras rajona tiesa neizciesto piespiedu darbu aizstāja ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 55 dienām un nolēma izpildīt Cēsu rajona tiesas 2015.gada 10.aprīļa spriedumā noteikto brīvības atņemšanas sodu 4 mēnešus, lēmums stājies spēkā 2015.gada 7.novembrī (lietas 70.-73., 75.-76. un 127.-128.lapa);

2016.gada 26.janvārī Valmieras rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 51.panta pirmās daļas 3.punkta ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, spriedums nav stājies likumīgā spēkā (lietas 135.lapa), administratīvi sodīts, uzliktie naudas sodi nav izciesti (lietas 80.lapa), no SIA „Vidzemes slimnīca" izziņas redzams, ka /pers. A/ sastāv psihiatra kabineta uzskaitē no 2003.gasda 11.jūlija ar Dg. Organiski personības traucējumi. Narkologa kabinetā reģistrēts no 2008.gada, saņemta epikrīze, ka no 2008.gada 30.oktobra līdz 2008.gada 14.novembrim ārstējās /Nosaukums B/ slimnīcā Jelgavā ar Dg. Epizodiska kaitējoša alkohola lietošana (lietas 84.lapa).

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ bez savas vainas pilnīgas atzīšanas papildus liecināja, ka nožēlo izdarīto, atvainojās cietušajai par nodarīto un papildus liecināja, ka pēdējos divus gadus nedzīvo deklarētajā dzīvesvietā Strenču novada /adrese/[A] dz.5, bet gan kopā ar vecākiem dzīvo Burtnieku novada Valmieras pagasta /adrese/, viņam ir 11 klašu izglītība, algotu darbu nestrādā, likumīga iztikas avota nav, apgādājamo nav, ir vesels, noliedz, ka viņam būtu jebkādas atkarības, naudas sodus nav samaksājis, jo nav uzskatījis par vajadzīgu, kopumā ir vienpadsmit reizes sodīts, piespiedu darbus nav gribējies izciest, apzinās, ka par izdarīto jāsaņem brīvības atņemšanas sods, nevar izskaidrot kāpēc izdarīja telefona zādzību, nenoliedza, ka izvairījies no tiesas, jo zinot, ka krimināllieta atrodas tiesā, viņš 2015.gada oktobrī devies strādāt uz Londonu, 2016.gada janvārī atgriezies Latvijā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kāds paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, ir smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu kā apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu inkriminētajā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un tiesas sēdē izteikto nožēlu par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcijā noteikti alternatīvi piemērojami soda veidi - brīvības atņemšana uz laiku līdz pieciem gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Izvērtējot, kāds soda veids piemērojams apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, izdarīšanas veidu, vietu un apstākļus, sabiedrisko bīstamību un radīto kaitējumu, ka ir izdarīts tīšs smags noziegums, ka apsūdzētais cietušajai nav atlīdzinājis mantisko zaudējumu. Apsūdzētais būdams sodīts vairākkārt par mantiskiem noziedzīgiem nodarījumiem, tostarp 2015.gada 10.aprīlī Cēsu rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu un piespiedu darbu uz 220 stundām, 2015.gada 21.aprīlī spriedums stājies spēkā, nosacītas notiesāšanas laikā, turpināja izdarīt noziedzīgus nodarījumus. 2015.gada 22.oktobrī Valmieras rajona tiesa neizciesto piespiedu darbu aizstāja ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 55 dienām un nolēma izpildīt Cēsu rajona tiesas 2015.gada 10.aprīļa spriedumā noteikto brīvības atņemšanas sodu 4 mēnešus. /pers. A/ par pēdējiem vairākiem viņa izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir tikusi piespriesta brīvības atņemšana, nosacīti ar pārbaudes laiku un piespiedu darbi, kas nav sasnieguši Krimināllikumā noteikto preventīvo mērķi - atturēt notiesāto no likumpārkāpumu izdarīšanas, tas nav motivējis /pers. A/ ievērot likumu, /pers. A/ turpinājis izdarīt noziedzīgus nodarījumus. Piespiedu darbi vairākkārt aizstāti ar īslaicīgu brīvības atņemšanu un nolemts izpildīt brīvības atņemšanas sodu, /pers. A/ savu attieksmi pret likuma ievērošanu nav mainījis, un, pilnībā apzinoties savu darbību prettiesiskumu un iespējamās sekas, turpina izdarīt jaunus un smagākus noziedzīgus nodarījumus. Pie šādiem apstākļiem tiesa konstatē, ka sabiedrības drošības interesēs sods par izdarīto /pers. A/ nosakāms brīvības atņemšanas veidā, atzīstot, ka tikai šāds sods pasargās sabiedrību no /pers. A/ noziedzīgās darbības un sasniegs Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi.

Tiesa izvērtējot, ka ir konstatēts apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis - savas vainas atzīšana un izteiktā nožēla par izdarīto, konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis - recidīvs, ievērojot arī cietušās /pers. B/ izteikto viedokli par apsūdzētajam piemērojamo sodu, ka piemērojams brīvības atņemšanas sods, tādējādi tiesa atzīst, ka, lai sasniegtu soda mērķi, tas ir, sodīt par izdarīto smago noziegumu un panāktu, lai apsūdzētais pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un to, ka sods nosakāms individualizēti, tāpēc tiesa uzskata, ka sods par izdarīto /pers. A/ nosakāms brīvības atņemšanas veidā, atzīstot, ka tikai šāds sods sasniegs Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi.

Turklāt, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam nav nosakāms papildsods - mantas konfiskācija, jo krimināllietas materiālos nav ziņu par apsūdzētā mantu, kura būtu konfiscējama.

Galīgais sods /pers. A/ šobrīd nav nosakāms, jo tiesas rīcībā nav ziņu vai stājies spēkā ir 2016.gada 26.janvāra Valmieras rajona tiesas spriedums, ar kuru /pers. A/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 51.panta pirmās daļas 3.punkta ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, tiesa taisot spriedumu ir noteikusi galīgais sods arī pēc 2015.gada 10.aprīļa Cēsu rajona tiesas sprieduma (lietas 135.lapa).

Krimināllietā 2015.gada 17.jūlijā /pers. A/ aizturēts Kriminālprocesa likuma 264.panta pirmās daļas 2.punkta kārtībā un 2015.gada 18.jūlijā atbrīvots (lietas 26. un 88.lapa). 2015.gada 18.jūlijā apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis - uzturēšanās noteiktā vietā (lietas 89.-90.lapa). Apsūdzētajam 2015.gada 15.decembrī piemērots drošības līdzeklis - apcietinājums, un noteikta viņa meklēšana (lietas 111.-112.lapa). /pers. A/ apcietināts 2016.gada 12.janvārī (lietas 117.lapa). Piemērotais drošības līdzeklis - apcietinājums, nav grozāms, ņemot vērā, ka apsūdzētais nepildīja

savus procesuālos pienākumus un izvairījās no tiesas, kā arī ņemot vērā to, ka ar šo tiesas spriedumu apsūdzētajam tiek piemērots brīvības atņemšanas sods, šis drošības līdzeklis - apcietinājums, līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim ir atstājams negrozīts.

Cietusī/pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanā pieteikusi kaitējuma kompensāciju 380 *euro* (lietas 10.-11.lapa), cietusī tiesas sēdē to uzturēja un lūdza piedzīt no apsūdzētā.

Apsūdzētais/pers. A/ cietušās /pers. B/ pieteiktās kompensācijas apmēru atzina pilnībā. Pie tādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka cietušās pieteiktās kompensācijas apmērs ir pamatots un pieteikums ir apmierināms, jo saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību ir izdarījis. Apsūdzētā/pers. A/ izdarītās noziedzīgās darbības ir tiešā cēloņsakarībā ar cietušajai /pers. B/ nodarītajiem zaudējumiem. Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 352.panta ceturto daļu, kurā noteikts, ka kaitējuma nodarītājs var labprātīgi piekrist cietušā noteiktajam kompensācijas apmēram, kompensācija par cietušajai /pers. B/ nodarīto materiālo kaitējumu nosakāma 380,00 *euro* apmērā.

Apsūdzētajam/pers. A/ 2015.gada 15.decembrī tiesas sēdē tika nodrošināta zvērinātas advokātes A.Bērzas aizstāvība, par ko no valsts budžeta līdzekļiem izmaksāti 28,46 *euro* (lietas 107.-109.lapa). Šajā tiesas sēdē procesuālajā darbībā, kurā piedalījusies advokāte, pats apsūdzētais /pers. A/ nav piedalījies, tādēļ tiesa nevar konstatēt, vai nepastāv Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktais pamats atbrīvošanai no samaksas par aizstāvja palīdzību. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. A/ ir atbrīvojams no procesuālo izdevumu samaksas 28,46 *euro* apmērā par šajā tiesas sēdē sniegto juridisko palīdzību.

Lietā kā lietiskie pierādījumi ir atzīta SIM karte, mobila telefona Samsung 2 gab. detaļas un aizsargplēve, kas glabājas Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Valmieras iecirknī, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 6.punktu, tie iznīcināmi (lietas 45.-46.un 99.lapa).

Pamatojoties uz iepriekš norādīto, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520., 523., 531.pantu,

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts **Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā** un sodīt **ar brīvības atņemšanu uz 9 (deviņiem) mēnešiem.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2015.gada 17.jūlija līdz 2015.gada 18.jūlijam un no 2016.gada 12.janvāra līdz 2016.gada 16.februārim.

Drošības līdzekli - apcietinājums, atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, kaitējuma kompensāciju 380,00 *euro* (trīs simti astoņdesmit eiro, 00 centi) apmērā.

Lietiskos pierādījumus - SIM karti, mobila telefona Samsung 2 gab. detaļas un aizsargplēvi, iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Valmieras rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamība 2016.gada 16.februāris.

Tiesnese G.Krieviņa